

دفتر مجلس انصار اللہ بھارت

Office Of The Majlis Ansarullah Bharat

Mohallah Ahmadiyya Qadian-143516, Distt.Gurdaspur (Punjab) INDIA

Ph:+91-1872-220186, Fax: +91-1872-224186, Mob. +91-98154-94687, E-mail:ansarullahbharat@gmail.com

Ref/

Date/

તવક્કુલ અલા અલ્લાહના સંદર્ભે સીરતુન્નબી (સ.અ.વ.)નું ઈમાનવર્ધક વર્ણન

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ -
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ - الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ - الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ - مَلِكٌ يَوْمَ الدِّينِ -
إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ - اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ -
صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ لَا غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ -

સારાંશ ખુત્બા જુમ્મા સૈયદના અમીરુલ મોમિનીન હઝરત મિરઝા મસૂર અહમદ ખલીફતુલ મસીહ અલ ખામીસ અય્યદહુલ્લાહ તઆલા બિનસરિહીલ અઝીઝ.
તા. 18 સપ્ટેમ્બર 2026 સ્થળ: મસ્જિદ મુબારક, ઇસ્લામાબાદ (યુ.કે)

તશહહુદ, તઆઉઝ, અને સુરાહ ફાતિહાની તિલાવત બાદ, હુઝુર અનવર અય્યદહુલ્લાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું: આંહઝરત સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમના અલ્લાહ તઆલા પરના તવક્કુલનો ઉલ્લેખ કરતાં ગયા ખુત્બામાં મેં આપની મક્કાથી હિજરતના પ્રસંગો વર્ણવ્યા હતા. આ મુસાફરીની કેટલીક વધુ વિગતો પણ ઇતિહાસમાં મળે છે અને તેના દ્વારા આપના તવક્કુલની શાન વધુ સ્પષ્ટ થાય છે.

હિજરતના પ્રસંગે સુરાકા બિન માલિકે કુરૈશ તરફથી જાહેર કરવામાં આવેલા ઇનામના લોભમાં હઝરત મુહમ્મદ મુસ્તફા સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ અને હઝરત અબુ બકર રઝિયલ્લાહુ અન્હુનો પીછો કર્યો હતો. સુરાકા બાદમાં મુસલમાન થઈ ગયા હતા અને તેમણે પોતે આ ઘટના વર્ણવી હતી. તેમના જણાવ્યા મુજબ, કુરૈશે આંહઝરત (સ.અ.વ.) અને હઝરત અબુ બકર (રઝિ)ને જીવતા અથવા મૃત પકડી લાવનાર વ્યક્તિ માટે એક-એક સો ઊંટનું ઇનામ નક્કી કર્યું હતું. જ્યારે સુરાકાને ખબર પડી કે દરિયાકિનારા તરફ ત્રણ વ્યક્તિઓનો એક કાફલો જઈ રહ્યો છે અને તેને મજબૂત ગુમાન થયું કે આ હઝરત મુહમ્મદ (સ.અ.વ.) અને તેમના સાથીઓ જ છે, ત્યારે તેણે આ સમાચાર છુપાવી દીધા, જેથી ઇનામમાં કોઈ બીજો ભાગીદાર ન બને. સુરાકાએ પોતાની ઝડપી ઘોડી મંગાવી અને કાફલાનો પીછો શરૂ કર્યો. તે થોડા જ સમયમાં કાફલાની નજીક પહોંચી ગયો. અહીં સુધી કે તેને હઝરત મુહમ્મદ (સ.અ.વ.)ના કુરઆન શરીફની તિલાવત કરવાનો અવાજ પણ સંભળાવા લાગ્યો. હઝરત અબુ બકર (રઝિ) વારંવાર પાછળ ફરીને જોતા હતા, પરંતુ હઝરત મુહમ્મદ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમ આજુબાજુ તરફ જોઈ રહ્યા ન હતા. સુરાકાની ઘોડીએ અસામાન્ય રીતે ઠોકર ખાધી અને તેના પગ રેતીમાં ધસી ગયા. તેણે ફાલ કાઢ્યો, જે તેના ઇરાદાની વિરુદ્ધ આવ્યો, છતાં ઇનામના લોભમાં તે આગળ

વધતો રહ્યો. છેવટે ઘોડીના પગ ફરીથી રેતીમાં ઘસી ગયા અને સુરાકાને અનુભવ થયો કે આ પીછો કરવામાં કોઈ ભલાઈ નથી. ત્યારે સુરાકાએ અમાન માટે પોકાર કર્યો અને કહ્યું કે તેની તરફથી કોઈ નુકસાન પહોંચાડવામાં આવશે નહીં. આંહરત (સ.અ.વ.)એ હરત અબુ બકર (રઝિ)ને ફરમાવ્યું કે તેને પૂછો કે તે શું ઇચ્છે છે. સુરાકાએ પોતે પીછો કરવાનો હેતુ જણાવ્યો અને કહ્યું કે મક્કાવાસીઓએ આપ બંનેને પકડી લાવનાર માટે ઇનામ નક્કી કર્યું છે અને તે એ જ લાલચમાં આવ્યો હતો, પરંતુ તેની સાથે જે કંઈ બન્યું તેનાથી તેને સમજાઈ ગયું કે આ પીછો કરવામાં કોઈ ભલાઈ નથી. તેના કારણે તે સમજી ગયો કે પીછો કરવો યોગ્ય નથી. તેણે મુસાફરી માટે જરૂરી ખોરાક અને સામાન આપવાની પણ ઓફર કરી, પરંતુ આંહરત (સ.અ.વ.)એ તે સ્વીકાર્યું નહીં અને માત્ર એટલું ફરમાવ્યું કે અમારા વિશે કોઈને જણાવશો નહીં. સુરાકાએ આ વાતનું વચન આપ્યું અને અમાનની લખાણરૂપ ખાતરી માંગી. આંહરત (સ.અ.વ.)ના આદેશથી તેને અમાનનું લખાણ આપી દેવામાં આવ્યું. એક રિવાયત મુજબ, પરત ફરતી વખતે આંહરત (સ.અ.વ.)એ સુરાકાને સંબોધીને ફરમાવ્યું: સુરાકા! જ્યારે કિસરાના કંગણ તારા હાથમાં હશે ત્યારે તારી કેવી સ્થિતિ હશે? સુરાકાએ આશ્ચર્યથી પૂછ્યું: કિસરા બિન હર્મુઝ? આપ (સ.અ.વ.)એ ફરમાવ્યું: હા, એ જ કિસરા બિન હર્મુઝ. હરત ઉમર (રઝિ)ના ખિલાફતના સમયમાં જ્યારે કિસરાના કંગણ, તાજ અને કમરબંધ લાવવામાં આવ્યા, ત્યારે હરત ઉમર (રઝિ)એ સુરાકાને બોલાવ્યો. તેમને તે કંગણ પહેરાવ્યા અને ફરમાવ્યું: કહો: તમામ પ્રશંસા અલ્લાહ માટે છે, જેણે કિસરા બિન હર્મુઝ પાસેથી આ બંને કંગણ છીનવીને મને અર્પણ કર્યા.

હુઝૂર અનવરે ફરમાવ્યું: સાધનોની વ્યવસ્થા કરવી, તેમનો ઉપયોગ કરવો અને ત્યારબાદ અલ્લાહ તઆલા પર તવક્કુલ રાખવો—આ એક આવશ્યક બાબત છે. આંહરત (સ.અ.વ.)ના તવક્કુલનો ઉલ્લેખ કરતાં આ મુદ્દાને હરત મુસ્લેહ મૌઉદ એ આ રીતે સમજાવ્યો છે કે જે વ્યક્તિને અલ્લાહ તઆલાની જાત પર વિશ્વાસ હોય અને સાથે તેને એ પણ વિશ્વાસ હોય કે અલ્લાહે મને એક વિશેષ હેતુ માટે પેદા કર્યો છે, તે વ્યક્તિ કાર્ય કરવાનું કેવી રીતે છોડી શકે? તે તો સૌથી વધારે કાર્ય કરનાર હોય છે. મુહમ્મદ રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.)ના કાર્યો આપના ઈમાનના કારણે હતા. કારણ કે જે વ્યક્તિ માને છે કે એક ખુદા છે અને તેણે મને કોઈ વિશેષ હેતુ માટે પેદા કર્યો છે, તે હેતુ પ્રાપ્ત કરવા માટે પ્રયત્ન પણ કરે છે. આથી જુઓ, મુહમ્મદ રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) જ્યાં ઈમાનનો પ્રકટાવ કરે છે, જ્યાં ગારે સૂરની ગુફામાં બેઠા હરત અબુ બકર (રઝિ)ને કહે છે કે, અબુ બકર! ગભરાશો નહીં, ખુદા આપણા સાથે છે અને એ જ આપણો રક્ષક છે, ત્યાં બીજી તરફ આપ દીનના અન્ય કાર્યોમાં રાત-દિવસ એવી રીતે વ્યસ્ત રહેતા હતા કે જાણે સમગ્ર દુનિયાના કાર્યો આપને જ સોંપવામાં આવ્યા હોય.

અતઃ માનવીય રીતે જેટલી વ્યવસ્થા અને ઉપાયો કરી શકાય એટલા તમામ ઉપાયો આપ કરતા હતા અને ત્યારબાદ અલ્લાહ પર તવક્કુલ રાખતા હતા. આથી આપનું ઈમાન અજ્ઞાનતા અને આળસવાળું ઈમાન ન હતું, પરંતુ આપનું ઈમાન મુશાહદાવાળું ઈમાન હતું. મુશાહદાવાળું ઈમાન એ વ્યક્તિનું હોય છે જે એક જ સમયે તવક્કુલ પણ કરે અને કાર્ય પણ કરે. એટલે કે તે કાર્ય અને તવક્કુલ બંનેને સાથે રાખે છે.

હઝરત મસીહ મૌઉદ અલૈહિસ્સલાતુ વસ્સલામે ફરમાવ્યું છે કે મક્કા મુઅઝ્ઝમામાં તેર વર્ષ સુધી મુશ્કેલીઓના સમયમાં આંહઝરત સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમે સંપૂર્ણ સચ્ચાઈ અને નેકીના ગુણો દર્શાવ્યા. આપ અલ્લાહ પર તવક્કુલ રાખતા હતા, ગભરાટ અને બેચેનીથી દૂર રહ્યા, પોતાના કાર્યમાં આળસ કરી નહીં અને કોઈના ભય કે દબાણથી ડર્યા નહીં. કાફિરો પણ આપની અડગતા જોઈને આ વાતની સાક્ષી આપવા માટે મજબૂર થયા કે આવી અડગતા અને દુઃખો સહન કરવાની શક્તિ સંપૂર્ણ ખુદા પરના વિશ્વાસ વિના શક્ય નથી. મદીના મુનવ્વરામાં પધાર્યા પછી પણ આંહઝરત (સ.અ.વ.)એ તવક્કુલની સાથે દેખીતા અને વ્યવહારુ સાધનો પણ અપનાવ્યા.

હઝરત અબી બિન કઅબ (રઝિ)થી રિવાયત છે કે જ્યારે રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) અને સહાબા મદીના આવ્યા અને અન્સારોએ તેમને આશ્રય આપ્યો ત્યારે સમગ્ર અરબ તેમના મુકાબલા માટે એકત્ર થઈ ગયું. મુસલમાનોની સ્થિતિ એવી હતી કે તેઓ હથિયારો વિના ન તો રાત પસાર કરતા અને ન તો સવાર કરતા. તવક્કુલની સાથે તેઓ દરેક સમયે પોતાની સુરક્ષાની વ્યવસ્થા પણ રાખતા હતા. હઝરત આયશા રઝિયલ્લાહુ અન્હાની રિવાયતમાં આવે છે કે એક રાત્રે રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.) જાગતા રહ્યા અને ફરમાવ્યું: કાશ! મારા સહાબાઓમાંથી કોઈ નેક વ્યક્તિ આજે રાત્રે મારી રક્ષા કરે. એ જ સમયે હથિયારોનો અવાજ સંભળાયો. પૂછવામાં આવતાં હઝરત સાદ બિન અબી વક્કાસ (રઝિ)એ જણાવ્યું કે તેઓ આપની રક્ષા માટે આવ્યા છે. બીજા એક રિવાયતમાં હઝરત સાદ અને હઝરત હુઝૈફા (રઝિ)ના આવવાનો ઉલ્લેખ મળે છે. રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.)એ દુઆ કરી અને સૂઈ ગયા. એ દરમિયાન આ આયત નાઝિલ થઈ: **وَاللّٰهُ يُعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ** ત્યારબાદ આપ (સ.અ.વ.)એ ફરમાવ્યું: હવે લોકો પાછા ચાલ્યા જાય. અલ્લાહ તઆલાએ મારી સુરક્ષાની જવાબદારી લઈ લીધી છે. આથી માલૂમ થાય છે કે જ્યાં સુધી અલ્લાહ તઆલા તરફથી ખાતરી આપવામાં આવી નહોતી, ત્યાં સુધી આપ (સ.અ.વ.)એ દેખીતી સુરક્ષાની વ્યવસ્થા રાખી હતી. અને જ્યારે અલ્લાહ તઆલા તરફથી સુરક્ષાની ખાતરી મળી ગઈ ત્યારે પહેરો હટાવી દેવામાં આવ્યો.

હુઝૂર અનવરે ફરમાવ્યું: જ્યારે રસૂલ કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમે વિવિધ રાજાઓને તબ્લીગી પત્રો મોકલ્યા ત્યારે કિસરાએ આપનો પત્ર અહંકારપૂર્વક ટુકડાઓમાં ફાડી નાખ્યો. જ્યારે આ વાત આપ (સ.અ.વ.)ને જાણવા મળી ત્યારે સંપૂર્ણ તવક્કુલના પરિણામે આપ (સ.અ.વ.)એ ફરમાવ્યું કે, અલ્લાહ પોતે જ આ લોકોને ટુકડેટુકડા કરશે. કિસરાએ યમનના ગવર્નર દ્વારા આપને પકડી લાવવા માટે બે સૈનિકોને મોકલ્યા. તેમણે પોતાના આકાના આદેશથી આપને માહિતગાર કર્યા. ત્યારે આપ (સ.અ.વ.)એ કોઈ પણ પ્રકારની ગભરાટ વ્યક્ત કર્યો નહીં અને ફરમાવ્યું: આજે રાત્રે અહીં રોકાઓ, કાલે હું તમને જવાબ આપીશ. બીજા દિવસે સવારે આપ (સ.અ.વ.)એ તેમને પાછા જવા કહ્યું અને ફરમાવ્યું: મારા રબે આજે રાત્રે તમારા રબ એટલે કે કિસરાને મારી નાખ્યો છે. પછી ખબર પડી કે એ જ રાત્રે ખિસરા પરવેઝને તેના પુત્ર શિરવૈયા સાયરસે મારી નાખ્યો હતો. આંહઝરત (સ.અ.વ.) ગઝવાઓ માટે પણ સંપૂર્ણ તવક્કુલ સાથે અને અલ્લાહ તઆલાની પરવાનગીથી જતા હતા. રવાના થતાં સમયે આપ આ દુઆ કરતા: **اللّٰهُمَّ أَنْتَ عَظِيمِي وَأَنْتَ نَصِيرِي وَبِكَ أَقَاتِلُ**

અર્થાત્: “હે અલ્લાહ! તું મારો બળ અને સહારો છે, તું મારો મદદગાર છે અને હું તારા જ સહારે લડાઈ કરું છું.”

હઝરત મસીહ મૌઉદ અલૈહિસ્સલાતુ વસ્સલામ ફરમાવે છે: માણસને મુશ્કેલીઓના સમયે ભલે ગભરાટ થાય, પરંતુ તેણે ક્યારેય તવક્કુલનો દામન છોડવો જોઈએ નહીં. બદરના પ્રસંગે આંહઝરત (સ.અ.વ)ને પણ ખૂબ વ્યાકુળતા થઈ હતી. આપ દુઆ કરતા હતા: “હે મારા રબ! જો તું આ જમાઅતને નષ્ટ કરી દેશે તો પછી ધરતી પર ક્યારેય તારી ઈબાદત કરવામાં નહીં આવે.” પરંતુ આપ (સ. અ. વ)ની આ વ્યાકુળતા માત્ર માનવીય સ્વભાવની માગને કારણે હતી, કારણ કે બીજી તરફ આપે તવક્કુલને ક્યારેય પોતાના હાથમાંથી જવા દીધો ન હતો. આપની નજર આકાશ તરફ હતી અને આપને સંપૂર્ણ વિશ્વાસ હતો કે અલ્લાહ મને ક્યારેય બરબાદ નહીં કરે. આપ નિરાશા, હતાશા કે આશાભંગને પોતાની નજીક આવવા દેતા ન હતા. આવા પ્રકારની વ્યાકુળતા માનવીય ગુણો અને આધ્યાત્મિક દરજ્જાઓની પૂર્ણતા માટે આવવી જરૂરી છે. પરંતુ માણસે નિરાશાને પોતાની નજીક આવવા દેવી જોઈએ નહીં, કારણ કે નિરાશા અને આશાભંગ કાફિરોની વિશેષતા છે. માણસના મનમાં વિવિધ પ્રકારના વિચારો અને શંકાઓ વ્યાકુળતા પેદા કરે છે, પરંતુ ઈમાન આ પ્રકારના વસવસાઓને દૂર કરી દે છે.

જંગે અહઝાબમાં મુસલમાનોએ મદીનામાં રહીને દુશ્મનનો મુકાબલો કરવાનો નિર્ણય કર્યો. આ તવક્કુલની કમીને કારણે નહોતું, પરંતુ યુદ્ધની વ્યૂહરચના હેઠળ હતું. દુશ્મનના તાત્કાલિક હુમલાથી રક્ષણ મળી રહે તે માટે મદીનાની આસપાસ ખાઈ ખોદવામાં આવી. મુસલમાનોએ ભારે ગરીબી અને તંગી હોવા છતાં ખાઈ ખોદવામાં ભાગ લીધો. જંગે અહઝાબના પ્રસંગે હઝરત જાબિર બિન અબ્દુલ્લાહ અન્સારી (રઝિ)ની રિવાયતમાં આવે છે કે ખાઈ ખોદતી વખતે એક કઠિન પથ્થર સામે આવ્યો. આંહઝરત (સ.અ.વ)એ પોતે તેને તોડવા માટે કૂદાળી લીધી, જોકે ભૂખની તીવ્રતાને કારણે આપના પેટ પર પથ્થર બાંધેલો હતો અને ત્રણ દિવસથી કંઈ ખાધું નહોતું. હઝરત જાબિર (રઝિ) ઘરે ગયા અને થોડું જવ તથા એક બકરીનું બચ્ચું તૈયાર કર્યું. ખોરાક બનાવીને રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ)ને આમંત્રણ આપ્યું, પરંતુ આપ (સ.અ.વ)એ તમામ મુહાજિરીન અને અન્સારને સાથે લઈ લીધા. થોડા ખોરાકમાં અલ્લાહ તઆલાએ બરકત આપી અને બધા સહાબીઓ પેટ ભરીને ખાઈ શક્યા, એટલું જ નહીં પરંતુ ખોરાક બચી પણ ગયો. આપ (સ. અ. વ)એ હઝરત જાબિરની પત્નીને ફરમાવ્યું: હવે તમે આ ખાઓ અને ભેટ પણ મોકલો, કારણ કે લોકો ખૂબ ભૂખ્યા છે. ગઝવા-એ હુનૈન અંગે હઝરત બરા બિન આઝિબ (રઝિ)એ જણાવ્યું કે એક પ્રસંગે મુસલમાનો પાછળ હટી ગયા, પરંતુ રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ) મેદાનમાંથી હટ્યા નહીં. આપ (સ.અ.વ) પોતાની સફેદ ખચ્ચર પર સવાર હતા અને અબુ સુફિયાન બિન હારિસ બિન અબ્દુલમુત્તલિબ તેની લગામ પકડીને ચાલતા હતા. આપ (સ. અ. વ) આ શેર પઢી રહ્યા હતા: **إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ** એટલે કે: 'હું નબી છું, તેમાં કોઈ જૂઠ નથી; હું અબ્દુલમુત્તલિબનો પુત્ર છું.'

ગઝવા-એ બદ્રના પ્રસંગે હબીબ બિન લિસાફ નામનો એક શક્તિશાળી અને બહાદુર માણસ મુસલમાનો સાથે યુદ્ધમાં ભાગ લેવા ઇચ્છતો હતો, પરંતુ તે સમયે સુધી મુસલમાન થયો ન હતો. આંહરત(સ. અ. વ)એ ફરમાવ્યું: 'અમારી સાથે યુદ્ધમાં ફક્ત એ જ જશે જે અમારા દીન પર હોય.' હબીબ બિન લિસાફ બીજી વાર અને પછી ત્રીજી વાર આવ્યો. અંતે આંહરત (સ. અ. વ)એ પૂછ્યું: 'શું તું અલ્લાહ અને તેના રસૂલ પર ઈમાન લાવે છે?' તેણે હા કહ્યું ત્યારે તે મુસલમાન થઈ ગયો અને અત્યંત બહાદુરીથી યુદ્ધમાં ભાગ લીધો. આથી માલૂમ થાય છે કે અત્યંત જરૂર હોવા છતાં રસૂલ કરીમ સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમે અલ્લાહ તઆલાના વચનો પર વિશ્વાસ રાખીને બિન-મુસ્લિમની મદદ સ્વીકારી નહોતી.

હરત મસીહ મૌઉદ અલૈહિસ્સલાતુ વસ્સલામ ફરમાવે છે કે આજકાલના બુદ્ધિમાનોની દૃષ્ટિએ કોઈને પોતાનો દુશ્મન બનાવવો ભૂલ છે, પરંતુ સાચું પૂછો તો આ પણ સચ્ચાઈની એક દલીલ છે. આંહરત સલ્લલ્લાહુ અલૈહિ વસલ્લમે કોઈ એક વ્યક્તિ સાથે પણ રાખ્યું નહોતું, પરંતુ સૌ સાથે મતભેદ થયો હતો. તેમના મત મુજબ—નાઉઝુબિલ્લાહ—આપે ભૂલ કરી હતી. જ્યારે કે માત્ર ખુદા માટે સૌ સાથે મતભેદ રાખવો આપની સચ્ચાઈનો સ્પષ્ટ પુરાવો છે, જેના દ્વારા આપની ઈમાની શક્તિનો અંદાજ થાય છે.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ

الْحَمْدُ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنُؤْمِنُ بِهِ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يُضِلَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَنَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ عِبَادَ اللَّهِ رَحِمَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ أَذْكُرُوا اللَّهَ يَذْكُرْكُمْ وَادْعُوهُ يَسْتَجِبْ لَكُمْ وَلِذِكْرِ اللَّهِ أَكْبَرُ۔